

Geliş Tarihi: 2 Eylül 2024
Kabul Tarihi: 15 Aralık 2024

Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi
Journal of Modern Turkish History Studies
XXIV/49 (2024 Güz/Autumn), ss. 561-604

DOI: 10.18244/ctad.1542340

Araştırma Makalesi / Research Article

MUĞLA KUVA-YI MİLLİYESİNDE MALİ SORUNLARA İLİŞKİN BİR SORUŞTURMA ÖRNEĞİ*

Mehmet BAŞARAN**

Öz

Kurtuluş Savaşı'nda Muğla, Ege Bölgesi'nde stratejik bir konuma sahip olmasından dolayı önemli bir direniş noktası haline gelmiştir. İtalya'nın Güneybatı Anadolu'yu işgal planları ve Yunanistan'ın İzmir'i ele geçirme arzusu, bölgede milli direniş hareketlerinin hız kazanmasına neden olmuştur. Bu dönemde Muğla'da Kuvayı Milliye ruhu, bölge halkının direnişe katılımıyla güçlenmiş ve özellikle Menteşe bölgesindeki halk, önemli bir rol oynamıştır.

Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti, Muğla ve çevresinde işgale karşı direnişi organize etmek amacıyla kurulan en önemli yerel cemiyetlerden biridir. Cemiyetin kuruluş amacı, Mondros Mütarekesi sonrasında hızla gelişen işgal tehditlerine karşı halkın direnişini koordine etmek ve bölgenin savunmasını güçlendirmektir. Bu cemiyet, yerel halkın organize edilmesinde ve direniş ruhunun canlı tutulmasında kilit bir rol oynadı.

Bu önemli oluşum ile birlikte elimizde bulunan bazı belgeler kapsamında yaşanan iç çekişmeler, 1919 ve 1920 tarihli yazışmalar ve Muğla Kuva-yı Milliye ile ilgili mali hesaplamalar çalışmamızın temelini oluşturmuştur. Muğla'daki Kuva-yı Milliye ve birliklerinin mali durumu ve bazı akçelerin nasıl kullanıldığına dair ayrıntılar sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Kuva-yı Milliye, Muğla, Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti, Mali, İdari, Usulsüzlük, İtalya.*

* Bu makalede Etik Kurul Onayı gerektiren bir çalışma bulunmamaktadır.

There is no study that would require the approval of the Ethical Committee in this article.

** Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üni., İnsan ve Toplum Bilimleri Fak., Tarih Bölümü, (e-posta: mbasaran@adu.edu.tr), (Orcid: 0000-0001-9178-7117)

AN EXAMPLE OF AN INVESTIGATION ON FINANCIAL PROBLEM IN MUĞLA KUVA-YI MILLIYE

Abstract

During the War of Independence, Muğla became an important point of resistance due to its strategic location in the Aegean Region. Italy's plans to occupy Southwestern Anatolia and Greece's desire to seize Izmir caused national resistance movements to gain momentum in the region. During this period, the spirit of Kuva-yı Milliye in Muğla strengthened with the participation of the people of the region in the resistance, and especially the people in the Menteşe region played an important role.

Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti (The Menteşe Defense of Homeland Society) is one of the most important local associations established in and around Muğla to organize resistance against the occupation. The founding purpose of the society was to coordinate the resistance of the people against the rapidly developing occupation threats after the Armistice of Mondros and to strengthen the defense of the region. This society played a key role in organizing the local population and keeping the spirit of resistance alive.

The internal conflicts, correspondence dated 1919 and 1920, and financial calculations related to Muğla Kuva-yı Milliye within the scope of some of the documents we have with this important formation formed the basis of our study. Details on the financial situation of the Kuva-yı Milliye and its units in Muğla and how some coins were used are presented.

Keywords: *National Forces (Kuva-yı Milliye), Muğla, Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti, Financial, Administrative, Irregularities, Italy.*

Giriş

Milli Mücadele döneminde Muğla, işgalci güçlere karşı direnişin önemli bir merkezi olmuştur. Bölge halkı ve yerel liderler, işgal tehdidiyle karşı karşıya kaldıklarında, Muğla Kuva-yı Milliyesi ve Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti teşkil edilerek, vatan savunmasında aktif bir rol üstlenmişlerdir. Bu örgütler, hem halkın direnişini organize etmek hem de İstanbul hükümetinin etkisiz kaldığı bir dönemde yerel bir yönetim ve mücadele sistemi geliştirmiştir.

1. Muğla Kuva-yı Milliyesi'nin Oluşumu

Mondros Mütarekesi'nin ardından İtalya'nın Antalya ve Muğla bölgelerini işgal etme niyeti, halk arasında büyük bir endişe yaratmıştır. Yunanistan'ın İzmir'e çıkışı ve Menderes Vadisi'ne doğru ilerleyişi bu endişeleri daha da artırmıştır. Bölgedeki 57. Tümen'in çökmesi, askeri disiplini zayıflatmış ve halkın kendi kendini savunma yollarını aramasına neden olmuştur. Bu süreçte Muğla Kuva-yı Milliyesi, yerel milislerin teşkilatlanmasıyla ortaya çıkmıştır. Bu oluşumun liderliğini Giritli Zekai Bey, Faik Bey ve Ulalı İdris gibi isimler üstlenmiştir. Söz konusu liderler, silah ve kaynak toplayarak direnişi organize etmiş, halkı mücadeleye katılmaya teşvik etmiştir. Ancak, başlangıçta yerel eşrafın direnişe tereddütle yaklaşması ve Kuva-yı Milliye hareketinin bazı kişiler tarafından "İttihatçı" bir girişim olarak görülmesi, hareketin büyümesini zorlaştırmıştır.

2. Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti'nin Kuruluşu

Muğla'da müdafaa cemiyetinin kurulması düşüncesi veya Kuva-yı Milliye'ye uygun ortamın oluşması 1916'larda başlamıştır. Adalardaki Rumların bölgede tehlike oluşturması müdafaa yani savunma topluluklarına gereksinimi zorunlu kılmıştır. 15 Mayıs 1919'da İzmir'in işgal edilmesinin ardından, Muğla Belediye Başkanı Ragıp Bey'in önderliğinde Dr. Cemil Şerif Baydur (Hastane Operatörü), Hacıkadızade Hafız Sabri Bey (Sandık Emni) Serficeli Reşit Bey (Mutasarrıfın Kardeşi), Zorbazzade Emin Kamili Bey (Çiftçi) gibi Muğlalılarla, Kuva-yı Milliye'yi şekillendirmek ve bölgeyi savunmak amacıyla bir araya gelmiştir. Yapılan toplantıda Muğla'nın Ege'nin güneyinde İtalyan ve Yunan işgaline karşı korunması gerektiği vurgulanmıştır. İlk hedef Yunan ilerleyişini durdurmak ve bölgeyi işgalden korumak olmuştur. Bu toplantıya katılanlar, Kuran ve tabanca üzerine yemin ederek, Muğla'nın ve Ege'nin savunulması konusunda ant içmişlerdir. Bu toplantının sonucunda, Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti kurulmuş ve cemiyet, yerel milis kuvvetlerini bir araya getirerek direnişi organize edilmiştir.

İstanbul dışında oluşacak Kuva-yı Milliye Heyeti Merkezileriyle birleşmesi ve ne pahasına olursa olsun düşmanın yurt topraklarından atılması ilkelerinde anlaşmalarının ardından ilk ve büyük hedef Yunan istilasını olmuştur. Yunan ileri hareketi Menderes'in Güney'ine geçirilmeyecek, gerektiğinde İtalya'nın da desteği sağlanarak Muğla her türlü cinayet, gasp, yağma ve taarruzdan korunma kararı alınırken, toplantılar sonucu Hafız Sabri, Sadettin ve Emrullah Beylerin, İtalyanlarla Marmaris'te görüşme yapması kararlaştırılmıştır.

Muğla'nın önde gelen efe ve zeybekleri ilk silahlı milis kuvveti olarak sonraki teşkilatlanmaların da temelini oluşturacaklardır. İlk direnme kurulu hemen o günlerde Muğla Serdengeçtiler Müfrezesi adını alırken, başkaldırma sözcükleriyle ortak düşmana meydan okumaya da başlanmıştır.

Örneğin;

Ejderhaoğlu Muhammed Efe'nin gür sesi;

“Biz karılarımızın, çoluk ve çocuğumuzun Yunan ayağı altında çiğnenmesini mi göreceğiz?

Ne duruyoruz?

Biz de kan kalmadı mı?

Silahı hükümetten, parayı zenginlerden alalım. Cepheye varalım. Yunan'a vuralım. Muğla'nın nam ve şerefini koruyalım”

sözleri ile mücadeleyi ortaya koymuşlardır.

Cemiyetin kurulmasıyla yetinmeyen Muğla ileri gelenleri, Yunan ve İtalyan işgallerini duyurmak ve Türk'ün sesi olmak amacıyla *Menteşe Gazetesi*'ni çıkarmaya karar vermişlerdir.

3. İç Çekişmeler ve Zorluklar

Muğla bölgesindeki direnişin başlangıcında, yerel liderler arasında çeşitli çekişmeler ve anlaşmazlıklar yaşanmıştır. Özellikle, bölgedeki eşrafın direnişe destek vermemesi ve Kuva-yı Milliye hareketinin bazı kişiler tarafından İttihatçı veya Enver Paşacı olarak görülmesi, hareketin genişlemesini engellemiştir. Bununla birlikte, yerel direniş teşkilatları, bu iç çekişmelere rağmen zamanla bir araya gelmiş ve Kuva-yı Milliye hareketini güçlendirmiştir. Muğla Kuva-yı Milliyesi, Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti ile birleşerek, bölgedeki direnişin merkezi haline gelmiştir.

Muğla bölgesindeki iç çekişmelerin birkaç temel nedenini kısaca özetlemek gerekirse;

3.1. *Yerel Eşrafın Direniş Katılımındaki Tereddütler*; Muğla'da direnişin ilk aşamalarında, yerel eşrafın ve önde gelen ailelerin direniş katılımı konusunda tereddütleri vardı. Bu aileler, Kuvayı Milliye hareketini desteklemekten çekiniyorlardı. Bunun başlıca sebepleri arasında, bazı yerel liderlerin İttihatçı veya Enver Paşacı olarak görülmesi bulunmaktaydı. Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşü ve İttihatçıların savaştaki başarısızlıkları, bu tür hareketlerin güvenilirliğini sorgulamalarına neden olmuştur.

3.2. *İdeolojik Farklılıklar*; Özellikle yerel liderler arasında, Osmanlı İmparatorluğu'na sadık kalanlar ve yeni bir Türkiye'nin kurulmasını isteyenler arasında bir ayırım vardı. Bu durum, yerel direniş gruplarının birlik içinde hareket etmesini zorlaştırıyordu. Bazı liderler, geleneksel Osmanlı yönetim yapısını sürdürme arzusundaiken, diğerleri daha radikal değişiklikler peşindeydi.

3.3. *Eşraf ve Halk Arasındaki Güvensizlik*; Muğla'daki direnişin bir diğer sorunu, eşraf ve halk arasındaki güvensizlikti. Yerel eşrafın bir kısmı, direniş katılan halk liderlerini yeterince güvenilir bulmuyor ve bu nedenle direnişin genişlemesi ve etkili olması konusunda isteksiz davranıyordu. Örneğin, bazı eşraf, direnişi organize edenleri Enver Paşa'nın destekçileri olarak görerek, bu hareketin başarısız olacağına inanmışlardı.

3.4. *Kuva-yı Milliye Hareketinin Yeni Bir Yapıya Dönüşmesi*; Kuva-yı Milliye hareketi, başlangıçta bireysel liderlerin ve küçük grupların inisiyatifiyle başlatıldı. Ancak, hareket büyüdükçe, liderlik ve yönetim konularında çatışmalar yaşandı. Özellikle, bazı liderler daha merkeziyetçi bir yapıdan yana olurken, diğerleri daha yerel bir yönetim ve hareket tarzını savunuyordu. Bu durum, direniş hareketi içinde strateji ve taktik konusunda anlaşmazlıklara yol açmıştır.

Muğla'da 57. Tümen'in çöküşü sonrasında, askeri disiplin zayıflamış ve bölgedeki direniş hareketi büyük ölçüde yerel milisler ve efeler tarafından yürütülmeye başlanmıştır. Ancak, bu süreçte efeler ve milis liderleri, kendi bölgelerinde neredeyse bağımsız birer otorite haline gelmiştir. Efeler, özellikle Ege Bölgesi'nde, halk tarafından kahraman olarak görülen, ancak aynı zamanda kendi otoritelerini kurmaya çalışan yerel liderlerdi. Bu efeler, genellikle bağımsız hareket etmeyi tercih ederken, askeri liderler daha disiplinli ve merkeziyetçi bir yapıdan yanaydılar. Bu durum, efelerle askerler arasında zaman zaman gerginliklere neden oluyordu. Örneğin, Yörük Ali Efe gibi liderler, halkın desteğini alarak kendi bölgelerinde bağımsız hareket ederken, askeri liderler bu tür bağımsız hareketlerin kontrolsüzlüğünden endişe ediyorlardı.

3.5. *Kaynakların Dağılımı Üzerindeki Anlaşmazlıklar*; Direnişin başarısı için gerekli olan silah, mühimmat ve para gibi kaynakların dağılımı da iç çekişmelere neden oldu. Yerel liderler, bu kaynakların nasıl

kullanılacağı konusunda sık sık anlaşmazlık yaşadılar. Özellikle, bölgenin zengin kaynaklarına sahip olanlar, bu kaynakların direniş için kullanılmasını kabul etmekte isteksizdi. Bu da Kuvayı Milliye hareketi içinde gerilime yol açmıştır.

Bu dönemde, bazı efeler ve milis liderleri, özellikle silah ve mühimmat temini konusunda usulsüzlükler yapmıştır. Bazı efeler, halktan topladıkları malzemeleri kendi çıkarları için kullanmış veya bu malzemelerin bir kısmını piyasada satarak gelir elde etmişlerdir. Ayrıca, askeri disiplini ihlal eden keyfi uygulamalar da yaygındı. Örneğin, bazı efeler, askeri liderlerin emirlerini dikkate almamış ve kendi bildikleri şekilde hareket etmişlerdir. Bu durum, direnişin etkinliğini zaman zaman azaltmış ve birlik içinde hareket edilmesini zorlaştırmıştır.¹

Muğla'da Kuva-yı Milliye'nin faaliyeti sırasında çeşitli yolsuzluk olayları yaşanmış ve bu durum bölgedeki direnişi olumsuz etkilemiştir. Özellikle “çalı kakıcı” olarak adlandırılan bazı kişilerin efeler adına yaptığı cinayetler ve yolsuzluklar, Muğla halkının Kuva-yı Milliye hareketine temkinli yaklaşmasına sebep olmuştur. Bu olaylar, halkın Kuva-yı Milliye'ye katılımını ve hareketin etkinliğini olumsuz yönde etkilemiştir. Ayrıca, Muğla'daki Heyet-i Milliye'nin bazı üyeleri hakkında da yolsuzluk iddiaları ortaya atılmıştır. Muhasebeci Kamil, Tahrirat Müdürü Lütfi, Belediye Reisi Ragıp, Çekirge Müdürü Cevad ve Belediye Eczacısı Osman Efendi gibi yerel idareciler, yolsuzluk yaparak halkın güvenini zedelemişlerdir. Bu kişiler hakkında resmi makamlarca soruşturma başlatılması talep edilmiştir.

Örneğin, cephenin ikmali konusunda ihmaller olmuş, gereksiz memurluklar ihdas edilmiş ve bazı kişilere normalin çok üstünde harcırahlar verilmiştir. Bu tür yolsuzluklar, halkın Kuva-yı Milliye'ye olan güvenini ciddi şekilde sarsmıştı

Muğla Heyeti Milliyesi'nin hesaplarında yapılan denetimler sonucunda da bazı suistimallerin tespit edildiği, cepheye gönderilmesi gereken yardımların yerinde kullanılmadığı ve gereksiz harcamalar yapıldığı görülmüştür. Bu durum, halkın Kuva-yı Milliye'ye olan güvenini ciddi şekilde sarsmıştır.²

Elimizde bulunan belgelerin tarihlerine baktığımız zaman 1919-1920 yılları arasını kapsadığını görmekteyiz. Belgeler tahsilât ve sarfiyat

- 1 Bu konularda daha geniş bilgi için bkz. Ünal Türkeş, *Kurtuluş Savaşı'nda Muğla*, (İstanbul: Yelken Matbaası, 1973), 243-394.; Mehmet Çanlı ve Ünal Türkeş, “Kuruluş ve Teşkilatlandırma Çalışmaları Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti”, *Toplumsal Tarih*, 86 (Şubat 2001), 41-51; Haluk Selvi ve Bülent Cırık, *Millî Mücadelede TBMM'ye Anadolu'dan Çekilen Telgraflar*, (Ankara: 2020), 294; Nuran Koltuk, “Batı Anadolu'da Kuva-yı Milliye'nin Askerî Ve Malî Kaynakları”, (Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, 2010), 188.
- 2 İç çekişmeler ile ilgili bakınız: Emine Pancar, “Aydın ve Muğla Kuva-yı Milliyesi”, (Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi 2010), 276-310.

işlemlerine dair yazışmaları içeren finansal hareketleri ve bu hareketlerle ilgili hukuksal sorumlulukları içermektedir. Bu tür belgeler, o dönemin mali ve idari işleyişini anlamak için önemli bir kaynak olarak karşımıza çıkmaktadır. Belgeler genel olarak 23 Temmuz 1919 ve 4 Eylül 1919 tarihleri arasından gerçekleşen finansal gelişmeleri konu edinmiştir.

Aşağıda tafsilatlı olarak verdiğimiz;

Birinci Belge, belirtilen tahsilât ve sarfiyat işlemleri, belirli tarihlerde jandarma kuvvetlerine veya cephede görev yapan memurlara yapılan ödemelerle ilgilidir. Özellikle bu tür işlemler, devletin otoritesine dayanarak yapılmakta olup, sarfiyatların ilgili yetkililerin (örneğin Ragıp Bey³ ve Hüseyin Efendi) emirleriyle gerçekleştirildiği belirtilmektedir. Bu durum, hukuksal olarak yetkilendirilmiş kişilerin bu tür mali işlemleri yapma hakkına sahip olduğunu göstermiştir.

Belge, 23 Temmuz 1919 ile 4 Eylül 1919 tarihleri arasında gerçekleştirilen mali işlemleri kapsamakta ve belirli meblağların hangi amaçlarla ve kimlere ödendiğini belirtmektedir. Ancak, belgede belirtilen 34152,20 guruşluk bir miktarın vezneye teslim edilmediği ve bu durumun incelenmesi gerektiği Jandarma Kuva-yı Muavene Heyet Veznedarı Mehmed Ali tarafından ifade edilmiştir.

İkinci Belge, Mentеше Heyet-i Merkeziyesi Veznedarı Salih Efendi'nin, Hacı İstanbullu oğlu Ali Hafız ve Hafız Sabri Efendi adına vezneye teslim edilen 25 liranın makbuz karşılığında nasıl teslim edildiğini raporladığı görülmektedir. Belge, bir önceki veznedar olan Hakkı Efendi'nin dönemine ait bir eksiklik veya anlaşmazlık olduğuna işaret eder. Bu eksiklik, yirmi beş liranın vezneye kaydedilmediği, ancak paranın daha sonra teslim edildiği belirtilmektedir. Mali açıdan, bu tür belgeler, yapılan ödemelerin ve tahsilatların düzgün bir şekilde kayıt altına alındığını ve muhasebe süreçlerinin takip edildiğini göstermiştir.

Üçüncü Belge, 24 Şubat 1920 tarihinde Eski Muğla Kuva-yı Milliye Tahrirat Müdürü ve Reji Muhasebecisi Hüseyin Hüsnü tarafından Milas Kuva-yı Milliye Heyet-i Milliyesine hitaben yazılmıştır. Belge, Mentеше Kuva-yı Muavene (destek kuvvetleri) akçesi hakkında yapılan bir soruşturmaya cevap olarak sunulmuştur. Belge, Mentеше Kuva-yı Muavene akçesiyle ilgili

3 Mehmet Ragıp Zorbazzade, 1914-1928 yılları arasında Muğla Belediye Başkanı olarak görev yapmış, şehri elektrikle tanıştırmış ve I. Dünya Savaşı ile Milli Mücadele'nin zorlu yıllarını yönetmiştir. Mentеше Kuvâ-yı Milliyesi'ni örgütlemesi ve Milli Mücadele'ye katkılarıyla Muğla tarihinde önemli bir yer edinmiştir. 1920'de hakkında yolsuzluk iddialarıyla soruşturma açılmış, Dâhiliye Nezareti görevden alınmasını istemiştir. Ancak bu iddialara rağmen 1928'e kadar görevde kalmış, suçlamaların doğruluğu konusunda şüpheler doğmuştur. Bu durum, iddiaların Milli Mücadele'deki etkisini kırmaya yönelik bir girişim olup olmadığını düşündürmektedir. Mehmet Temel, "Menteşe/ Muğla Belediye Başkanı Mehmet Ragıp Zorbazzade Hakkında 1920 Yılında Açılan Usulsüzlük ve Yolsuzluk Soruşturması", *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 50, (Aralık 2020), 298-299.

olarak çeşitli kişiler arasında gerçekleşen mali işlemleri ve bu işlemlerden kimin sorumlu olduğunu açıklamaktadır. Örneğin, Hüseyin Hüsnü, 17 lira tutarındaki bir miktarın Ragıb Bey'e teslim edildiğini ve onun da bu parayı kendi çekmecesine koyduğunu belirtmektedir. Daha sonra bu paranın Hamza Bey tarafından alındığı iddia edilmektedir. Özellikle, paranın Hamza Bey tarafından alınıp alınmadığına dair bir belirsizlik vardır. Örneğin, bordroların bulunamaması, paraların doğru bir şekilde kaydedilmemesi gibi durumlar, mali disiplin açısından ciddi sorunlara işaret eder. Bu tür eksiklikler, mali yönetimde güven sorunlarına yol açabilir ve bu nedenle acilen düzeltilmesi gereklidir. Örneğin, Hüseyin Hüsnü, bir miktar paranın Ahiköy'deki kuvvetlere gönderilmek üzere ayrıldığını, ancak gönderilip gönderilmediğini bilmediğini belirtmiştir.

Dördüncü Belge, 1919 yılı Temmuz ayında Muğla Jandarma Bölüğünde istihdam edilen Kuva-yı Muavene efradına ait maaş ve hak edişlerin detaylandırıldığı bir bordro niteliğindedir. Belge, özellikle 22 neferin (askerin) istihkaklarının nasıl dağıtıldığını ve toplamda 12.350 kuruş tutarındaki ödemenin nasıl gerçekleştirildiğini göstermektedir. Bölük Kumandanı ve Kâtibi, bu sürecin doğru bir şekilde yürütülmesiyle yükümlüdür. Belge, askerlerin istihkaklarının dağıtılmasına dair ayrıntılı bir kayıt sunmaktadır. Bu, hesap verilebilirlik ve şeffaflık ilkeleri açısından önemli bir adımdır. Belgede belirtilen her neferin adı, rütbesi, memleketi ve hak ettiği miktar detaylandırılmıştır.

Beşinci Belge, 2 Nisan 1920 tarihinde Menteşe Heyet-i Merkeziye Reis-i Evveli tarafından Nazilli'de Umum Kumandan Demirci Mehmed Efe'ye hitaben yazılmıştır. Belge, İzmir'in işgali üzerine Muğla'da yaşanan bazı olayları ve özellikle dönemin mutasarrıfı (vali) Hilmi Bey ve Belediye Reisi Ragıb Bey gibi kişilerin Muğla ahalisine ve Kuva-yı Milliye hareketine karşı aldığı tutumları eleştiren bir dizi suçlamayı içermektedir. Belge, mutasarrıf Hilmi Bey'in Muğla'da yaptığı bazı eylemleri eleştiriyor. Özellikle Hilmi Bey'in Muğla'nın bağımsızlığı ve kendi "prensliği"ni ilan etmek için girişimlerde bulunduğu iddia edilmektedir. Belgede, Ragıb Bey ve diğer bazı yetkililerin halktan toplanan büyük miktardaki parayı zimmetlerine geçirdiği ve bu paraların yalnızca küçük bir kısmının gerçekten sarf edildiği belirtilirken, Hilmi Bey'in ve diğer bazı kişilerin Kuva-yı Milliye'ye karşı hareket ettiği, halkı yanıltmaya çalıştığı ve Muğla'nın düşman işgaline uğramasını kolaylaştırdığı iddia edilmiştir.

Belgede, halktan toplanan büyük miktardaki paraların (86.547,5 kuruş ve 17 altın lira) yalnızca çok küçük bir kısmının gerçekten harcandığı, geri kalanının ise Belediye Reisi Ragıb Bey'in zimmetinde kaldığı belirtilmiştir.

Altıncı Belge, 16 Şubat 1920 tarihinde Muğla'nın Kara Mehmed Mahallesinden Hacı İstanbullu oğlu Ali Hafız'ın Kuva-yı Milliye tarafından

kendisine tahsis edilen parayla ilgili verdiği ifadeyi içermektedir.⁴ İfade, Ali Hafız'ın toplanan parayı nasıl teslim ettiği ve bu süreçte makbuz alıp almadığıyla ilgili sorulara yanıtlarını içerir. Ali Hafız'ın ifadesi, şahitler huzurunda alınmış ve ilgili yetkililer tarafından tasdik edilmiştir. Ali Hafız, teslim ettiği 25 lira için makbuz almadığını ancak teslim sırasında bir şahit bulunduğunu beyan etmiştir.

Yedinci Belge, 2 Nisan 1920 tarihinde Menteşe Heyet-i Merkeziye Reis-i Evveli Cemal tarafından Nazilli'de Umum Kumandan Demirci Mehmed Efe'ye hitaben yazılmıştır. Belgede, Muğla Müdafaa-i Hukuk Heyeti Sabıkası Veznedarı Sabri Efendi ve Reis-i Sabık Ragıb Bey'in mali sorumluluklarıyla ilgili ciddi suçlamalar ve ihlaller detaylandırılmaktadır. Belge, Sabri Efendi ve Ragıb Bey'in, Heyet-i Milliye'ye ait fonları zimmetlerine geçirdiklerini ve bunları eksik veya hatalı beyan ettiklerini ortaya koymaktadır. Özellikle, Sabri Efendi'nin vezneye kaydedilmesi gereken 25 lirayı kaydetmediği ve gizlediği, Ragıb Bey'in ise 16.000 kuruşu zimmetinde bulundurduğu iddia edilmektedir. Her iki şahsın da hesap verilebilirlikten kaçındığı ve fonların yönetiminde şeffaflığa uymadığı vurgulanmaktadır. Ragıb Bey'in, Fethiye'ye giderken 400 lira bıraktığı, ancak daha sonra 1000 lira üzerinde tutulduğu ve Muğla'ya dönüşünde bu miktarı vezneye geç teslim ettiği belirtilmiştir.

Sekizinci Belge, 2 Nisan 1920 tarihinde Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti Heyet-i Merkeziyesi tarafından hazırlanmış ve Menteşe bölgesindeki çeşitli mali işlemleri ve para teslimatlarını detaylandırmaktadır. Belge, Ragıb Bey tarafından yapılan para teslimatlarını ve bu teslimatların nasıl kullanıldığını kaydetmektedir. Belgede, Ragıb Bey tarafından yapılan para teslimatlarına dair makbuzlar ve senetler yer almaktadır. Örneğin, 880.000 kuruşun Muğla'ya ve 500.000 kuruşun Milas'a ait olduğu belirtilmiştir. Belge, Ragıb Bey'in yaptığı bir hata nedeniyle bir senedin yanlış beyan edildiğini ve bu nedenle fazla iddia bulunduğunu belirtir. Teslim edilen paraların nasıl harcandığı ve hangi amaçlarla kullanıldığı ayrıntılı olarak belirtilmiştir. Örneğin, 23 süvari neferinin maaşları ve yevmiyeleri için yapılan ödemeler gibi.

Dokuzuncu Belge, Muğla Heyet-i Milliye veznesinden alınan ve çeşitli kişilere veya amaçlara yönelik harcamalarla ilgili mali hesapları ve teslimatları ayrıntılı olarak kaydeden bir muhasebe dökümüdür. Belge, özellikle savunma amaçlı harcamaların ve maaş ödemelerinin nasıl yapıldığını ayrıntılı bir şekilde sunmuştur. Örneğin, süvari müfrezesi kumandanı Cavid Bey'e yapılan 1.000 liralık ödeme gibi.

Onuncu Belge, 3 Aralık 1919 tarihinde Muğla Müdafaa-i Vatan Cemiyeti tarafından yapılan mali denetim ve sorgulama işlemlerini detaylandırmaktadır.

4 16 Şubat 1920 tarihinde Muğla'nın Kirameddin Mahallesinden Berber Hafız oğlu Hafız Süleyman Efendi de aynı içerikte ifade vermiş ve tutanak tutulmuştur.

Belge, Muğla Heyet-i Milliye veznesinde görevli olan kişilerin yaptıkları işlemler ve fon yönetimi hakkında bilgi verirken, bu süreçte ortaya çıkan bazı mali sorunları ve eksiklikleri de ortaya koymaktadır. Belgede, Ulalı Ali Çavuş'un ismi altında yevmiye alındığı ancak bu yevmiyelerin kim tarafından alındığının bilinmediği gibi önemli bir sorun ele alınmaktadır. Ali Çavuş'un sorgulanması sonucunda, bu durumun ortaya çıkması, mali sorumluluğun yerine getirilmediğini göstermekteydi. Belge, Ragıb Bey ve Hafız Sabri Efendi'nin fon yönetimi sırasında yaptıkları işlemler ve bu işlemlerle ilgili ortaya çıkan eksiklikleri ele almaktadır. Zimmetinde para tutma veya eksik kayıt yapma gibi durumlar ortaya çıkmaktaydı.

Tutanakta, hesaplar arasındaki farklar belirlenmiş ve bu farkların gerekçeleri açıklanmıştır. Örneğin, Hafız Sabri Efendi'nin Fethiye'ye gitmeden önce Ragıb Bey'e teslim ettiği para ve teslim ettiği makbuz, bu hesap farklarını açıklamada kullanılmaktaydı.

Tabloda mevcut sandıkta olması gereken tutar ile küçük kasada mevcut olan tutar arasında farklar bulunmaktadır. Bu farklar, muhtemelen Ragıb Bey'e verilmiş olan paralar ve kasadan çıkan diğer meblağlar nedeniyle oluşmuştur.

Hafız Sabri Efendi'nin mali hesaplarının Heyet-i Milliye tarafından denetlenmesi, bu dönemde hesap verebilirlik ilkesinin uygulandığını gösteriyor. Heyet-i Milliye'nin bir tür mali disiplin kurumu gibi işlediği anlaşılmakta.

4. Belgelerde En Çok İsmi Geçen İlk Üç Kişinin Genel Olarak Sorumlu Oldukları Konular ve/veya Suçlandıkları Alanlar

4.1. Ragıb Bey

Ragıb Bey, Muğla Heyet-i Milliye'nin reis-i sabıkı (eski başkanı) olarak birçok mali işlemin ve para teslimatlarının yönetiminden sorumludur. Kendisi, Muğla Heyet-i Milliye adına toplanan paraların yönetilmesi, teslimatların yapılması ve fonların doğru şekilde kullanılması ile ilişkilendirilmiştir. Ayrıca, çeşitli askeri harcamalar ve maaş ödemeleri gibi önemli mali işlemlerde kilit rol oynamıştır. Ragıb Bey, toplanan paraların eksik beyan edilmesi, zimmete para geçirme, sehven yapılan hatalar ve yanlış kaydedilen teslimatlar gibi konularla suçlanmaktadır. Özellikle, teslim edilen paraların makbuzlarda yanlış belirtilmesi ve bazı paraların zimmette tutulması gibi ciddi mali ihlallerle ilişkilendirilmiştir.

4.2. Hafız Sabri Efendi

Hafız Sabri Efendi, Muğla Heyet-i Milliye'nin veznedarı olarak görev yapmıştır. Bu görev kapsamında, toplanan paraların ve altınların yönetilmesi, kaydedilmesi ve teslim edilmesinden sorumludur. Ayrıca, mali denetimlerin gerçekleştirilmesi ve paraların güvenli bir şekilde saklanması gibi konular da sorumluluk alanına girmektedir. Zimmette tutulan paraların zamanında vezneye teslim edilmemesi gibi konularda suçlanmaktadır.

4.3. Mehmed Efendi

Mehmed Efendi, belediye sandık emini olarak görev yapmaktadır. Bu görev kapsamında, emaneten alınan paraların güvenli bir şekilde saklanması, kaydedilmesi ve gerektiğinde teslim edilmesinden sorumludur. Ayrıca, mali kayıtların düzgün bir şekilde tutulması ve fonların doğru şekilde yönetilmesi gibi sorumlulukları vardır. Mehmed Efendi, emaneten alınan paraların hatalı kaydedilmesi, bu paraların resmi defterlere işlenmemesi ve fonların izlenebilirliğinde yaşanan sorunlar nedeniyle suçlanmaktadır. Belgelerde, özellikle paraların emaneten alınıp gayri resmi bir deftere kaydedilmesi ve bu durumun mali denetim açısından sorunlara yol açması gibi ihlallerle ilişkilendirilmiştir.

5. Ragıp Bey ve Hafız Sabri Efendi'nin Sorumlu Tutulduğu Miktarlar

- 12.000 Lira: Ragıp Bey'in Muğla Heyet-i Milliye veznesinden aldığı ve Nazilli'ye teslim etmek üzere sorumlu olduğu miktar. Bu miktarın çeşitli parçalara bölünerek harcandığı, zimmete geçirildiği veya yanlış beyan edildiği belirtilmiştir.

- 880.000 Kuruş: Ragıp Bey'in bu miktarı Muğla'ya ait olarak teslim ettiği ancak bu paranın bir kısmının eksik beyan edildiği veya zimmette tutulduğu belirtilmiştir.

- 200 Altın Lira ve 200 Kâğıt Lira: Ragıp Bey'in, Hafız Sabri Efendi'ye Fethiye'ye giderken teslim ettiği miktar. Bu miktar, daha sonra teslim edilmediği veya zimmette tutulduğu iddiasıyla sorgulanmıştır.

6. Diğer Dikkat Çeken Miktarlar

Belgelerde genel olarak sorumlu tutulan para miktarı, farklı kişiler ve durumlar için belirtilmiş olmakla birlikte, toplamda çok sayıda işlem ve miktar yer almaktadır. Ancak, en çok dikkat çeken ve sıklıkla tekrar edilen para miktarları şunlardır:

34152,20 kuruş: Bu miktarın vezneye teslim edilmediği ve incelenmesi gerektiği ifade edilmektedir.

34152,5 kuruş ve 17 adet Osmanlı altını: Bu miktarın Hüseyin Efendi'ye teslim edildiği belirtilmektedir, ancak kayıtlarda eksiklikler olduğu vurgulanmaktadır.

86547,5 kuruş ve 17 altın lira: Ragıp Bey'in zimmetinde kaldığı iddia edilen miktar.

880000 kuruş ve 500.000 kuruş: Ragıp Bey tarafından Muğla'ya ve Milas'a teslim edilmek üzere belirtilen miktarlar.

375773 kuruş: Heyet-i Milliye veznesine teslim edilmesi gereken ve mevcudiyeti hesaplanan para miktarı.

53844 kuruş: Yapılan hesaplamalar sonrasında bulunması gereken ancak eksik olan miktar.

16190 kuruş: Ragıp Bey'in eksik teslim ettiği veya zimmetinde tuttuğu bir diğer para miktarı.

96000 kuruş: Çeşitli harcamalar ve teslimatlar sonrasında bulunması gereken miktar, ancak bu miktarın doğru teslim edilmediği veya eksik kaydedildiği belirtilmiştir.

Sonuç

Belgelerde yer alan bilgiler ışığında, dönemin olayları incelendiğinde Muğla Heyet-i Milliye ve diğer yerel idarelerde bazı mali disiplinsizliklerin olduğu gösterilmiştir. Özellikle para yönetimi ve fonların kullanımı konusunda büyük eksiklikler ve hatalar yapılmış, bu durum mali kayıtların doğruluğunu ve güvenilirliğini zedelemiştir.

Belgelerde yer alan çeşitli isimlerin, toplanan fonları zimmetlerine geçirdikleri, eksik teslim ettikleri veya hatalı kaydettikleri görülmektedir. Bu durum, bireysel ihmalden öteye geçerek sistematik bir suiistimalin varlığını işaret eder. Özellikle Ragıp Bey, Hafız Sabri Efendi ve Mehmed Efendi gibi kişilerin isimleri sıkça bu tür mali suiistimallerle anılmıştır.

Paraların doğru şekilde kaydedilmemesi, kasalardaki eksiklikler, makbuzların hatalı düzenlenmesi gibi durumlar, denetim mekanizmalarının etkin çalışmadığını ortaya koymuştur. Bu eksiklikler, ilgili kişilerin mali sorumluluklarını yerine getirmediğini ve bunun ciddi sonuçlar doğurduğunu göstermiştir.

Belgelerde yer alan ihmal ve suiistimaller, kamu yönetiminde güven kaybına yol açmıştır. Mali disiplinsizlik ve denetim eksiklikleri, halkın bu tür yerel idarelere olan güvenini sarsmış olabilir. Kamu fonlarının bu şekilde kötüye kullanılması, genel olarak idareye olan güvenin zayıflamasına ve kamu hizmetlerinin etkinliğinin düşmesine neden olmuştur.

Muğla Heyet-i Milliye ve ilgili diğer yerel idarelerde mali sorunların ve suiistimallerin bu belgeler içerisinde de görüleceği üzere yaşandığını göstermektedir.

Aynı zamanda bu belgeler ve tutanaklara baktığımız zaman şunu da açıklıkla söylemek gerekir ki mali hesaplarının Heyet-i Milliyeler tarafından denetlenmesi, bu dönemde hesap verilebilirlik ilkesinin uygulandığını da göstermiştir. Mali denetim süreçlerinin ne kadar titizlikle yürütüldüğünü bu şekilde ortaya koyularak, Heyet-i Milliye'nin sorumlu bir yönetim anlayışına sahip olduğunu ve mali disipline büyük önem verdiğini göstermiştir.

KAYNAKÇA

I. Kitaplar

Selvi, Haluk ve Cırık, Bülent, *Millî Mücadelede TBMM'ye Anadolu'dan Çekilen Telgraflar*. Ankara: 2020.

Türkeş, Ünal, *Kurtuluş Savaşı'nda Muğla*. İstanbul: Yelken Matbaası, 1973.

II. Makaleler

Çanlı, Mehmet ve Türkeş, Ünal. "Kuruluş ve Teşkilatlandırma Çalışmaları Mentешeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti." *Toplumsal Tarih*, 86 (Şubat 2001): 243-394.

Temel, Mehmet, "Menteşе/Muğla Belediye Başkanı Mehmet Ragıp Zorbazzade Hakkında 1920 Yılında Açılan Usulsüzlük ve Yolsuzluk Soruşturması." *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 50 (Aralık 2020): 298-299.

III. Tezler

Koltuk, Nuran. "Batı Anadolu'da Kuva-yı Milliye'nin Askerî Ve Malî Kaynakları." Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, 2010.

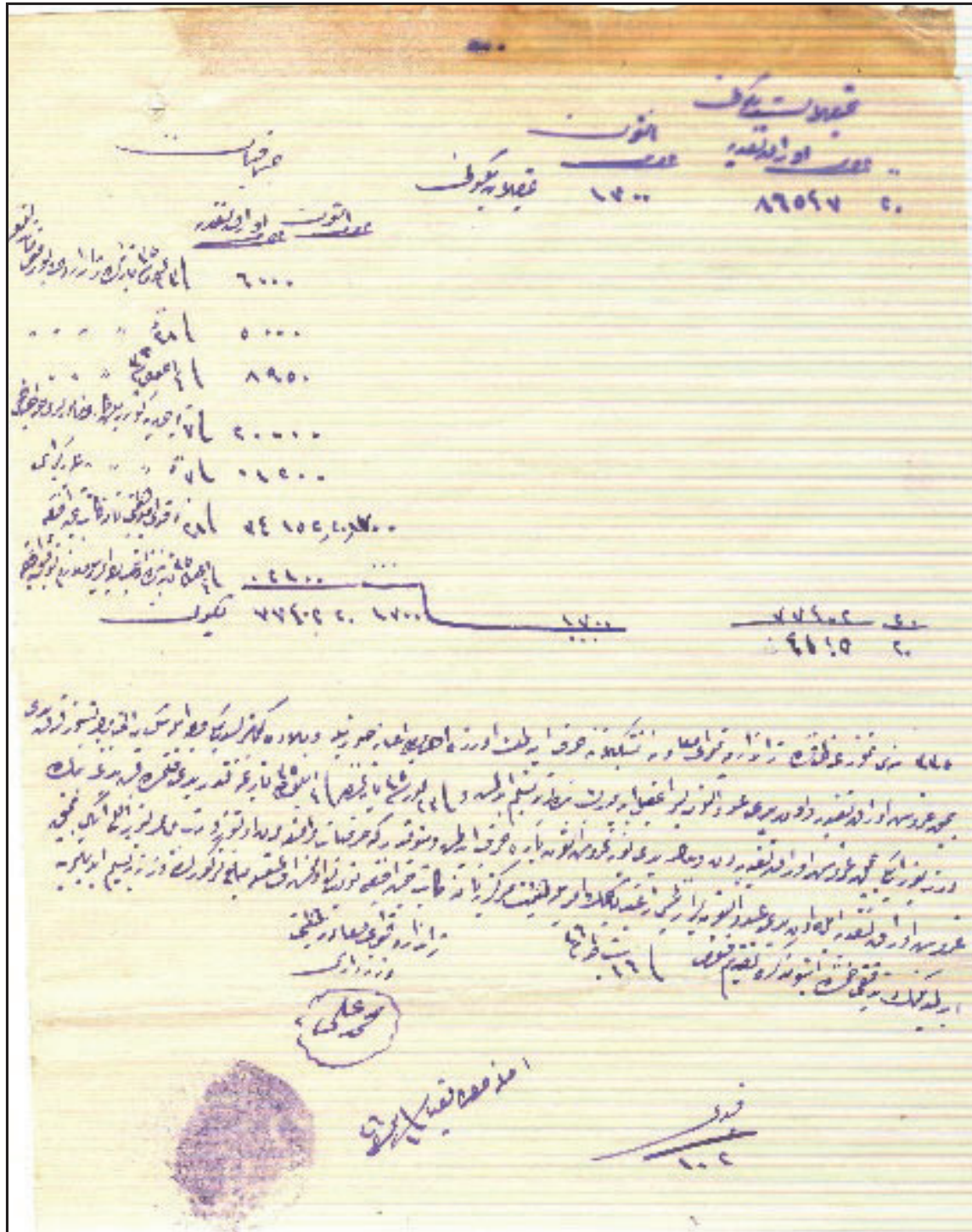
Pancar, Emine. "Aydın ve Muğla Kuva-yı Milliyesi." Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, 2010.

BELGE TRANSKRİPSİYONU VE BELGELER⁵**Belge 1:**

TAHSİLÂT YEKÛNU			SARFIYAT YEKÛNU		
<i>Evrak-ı Nakdiye Aded</i>	<i>Altın Aded</i>	<i>Tab-silât Yekûnu</i>	<i>Altın Aded</i>	<i>Evrak-ı Nakdiye Aded</i>	
86547,20	1700			6000	23 Temmuz 35 tarihinde Jandarma Tabur Kumandanlığına
				5000	28 Temmuz 35 tarihinde Jandarma Tabur Kumandanlığına
				8950	4 Ağustos 35 tarihinde Jandarma Tabur Kumandanlığına
				20000	7 Ağustos 35 tarihinde cepheye gönderilen memurların harcırahı
				1200	7 Ağustos 35 tarihinde cepheye gönderilen araba kirası
			1700	34152,20	28 Ağustos 35 tarihinde Kuva-yı Milliye heyeti namına Kâtip Hüseyin Efendiye
				2100	4 Eylül 35 tarihinde Ragıb Bey'in emriyle mülazım Tevfik Efendiye
			1700	77402,20	Yekûn
77402,20	1700				
1145,20	0000				

5 Belgeler tarafımda bulunmaktadır. Aydın Tarihi yazarı Sayın Asaf Gökbel'in oğlu tarafından verilen belgeler içinden çıkan özgün imzalı ve mühürlü belgelerdir.

Belge 1:

Belge 2:

732 /146

Menteşe Heyet-i Merkeziyesi Veznedar Salih Efendi'ye

Hacı İstanbullu oğlu Ali Hafız namına bugün teslim-i vezne edilen yirmibeş (25) liranın kim yeddiyle teslim edildiğinin zeylen inbâ'sı [haber verme] rica olunur. 16 Şubat 36 (1920)

Menteşe Heyet-i Merkeziye Reis-i Evveli Cemal

Ali Hafız Ömer Efendizade, Hafız Sabri Efendi ile beraber çektiler. Hafız Efendi veznedarlığı zamanında Ali Hafız'ın taahhüdü olan kırk (40) liraya mukabil yirmibeş (25) lira verdiğini vezneye kayd edilmediğini devri esnasında veznedar-ı sabık Hakkı Efendi'ye söylediğini ve yirmibeş (25) liranın kendisinde mevcut olduğunu ifade ile yirmibeş (25) lira vererek Ali Hafız yirmibeş (25) liralık makbuz verilmekle iade olundu. 16 Şubat 36 (1920)

Veznedar Salih

Belge 3:

Tarafımdan sual olunan Menteşe Kuva-yı Muavene akçesi hakkında ki malumatım ber vech-i zir

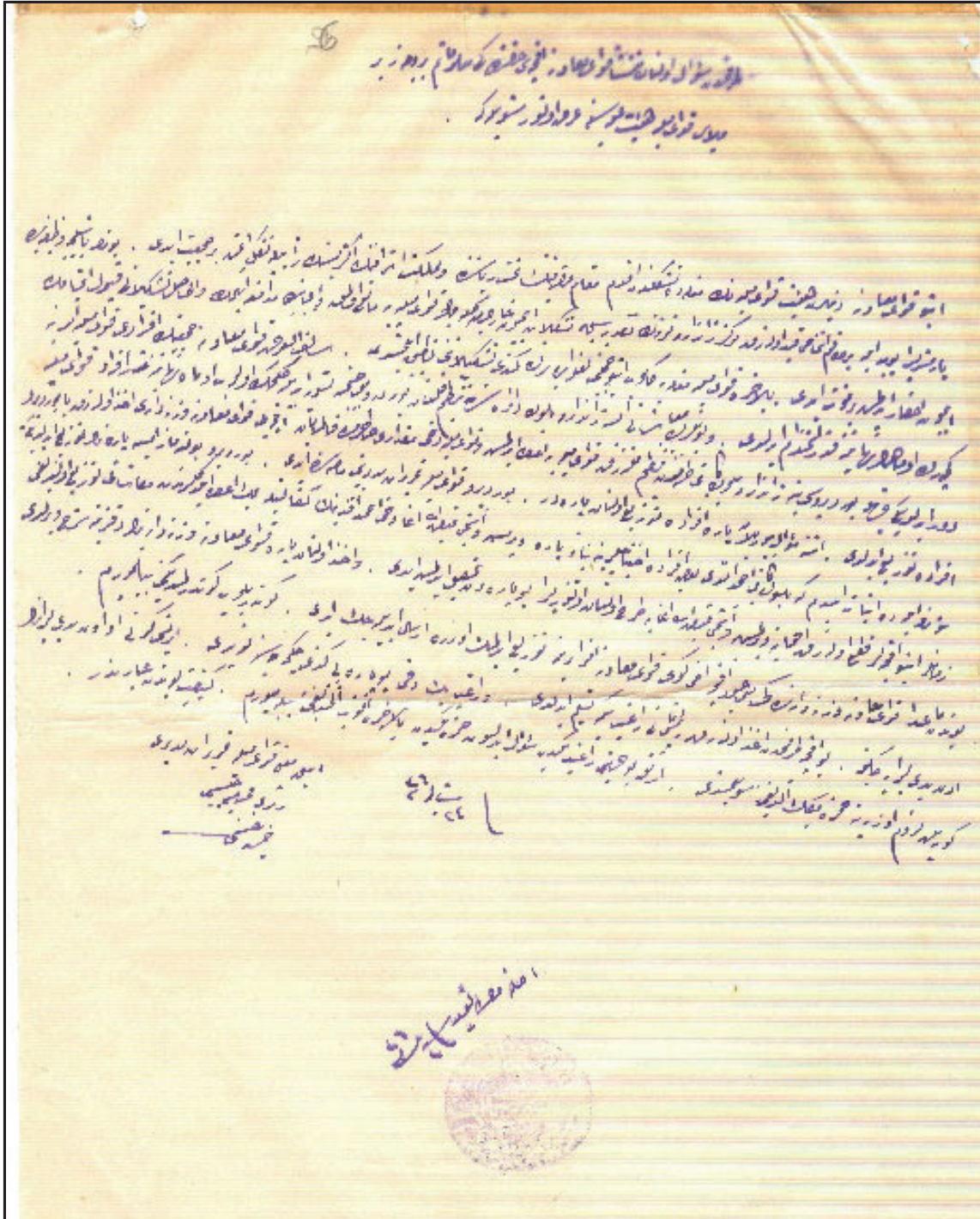
Milas Kuva-yı Milliye Heyet-i Milliyesine arz olunur.

Şöyle ki;

İşbu Kuva-yı Muavene heyet-i Kuva-yı Milliye'nin Muğla'da teşkilinden akdem makam-ı mutasarrıfının taht-ı riyasetinde ve memleket eşrafının ekserisinin taht-ı riyasetinde ve memleket eşrafının ekserisinin reyiyile nakil etmiş bir cemiyet idi. Bunun başlıca vazifesi yarımşar lira yevmiye ile bir takım eşhası kayd olunarak merkez jandarma kuvvetinin takviyesiyle teşkilat için hariçden gelecek Kuva-yı Milliye'ye mani olmak ve icabında müdafaa etmek ve ila-hakk teşkilatı kabul etmemek için ihzar edilmiş bir kuvvet idi. Bil-ahere Kuva-yı Milliye'yi Muğla'ya gelüp işbu cemiyeti lâğv iderek kendi teşkilatını tatbik etmişti. Salifü'l-arz Kuva-yı Muavene cemiyetinin efradı Kuva-yı Milliye emrine geçerek o mahın nihayetine kadar istihdam edildi ve bunların maaşatı ise jandarma bölük dairesinden tanzim kılınan bordro mucibince tevziye edile gelmekte olup o mah nihayetine kadar efrad Kuva-yı Milliye devr edildiği cihetle bordrosu yine jandarma bölük kâtibi tarafından tanzim kılınarak Kuva-yı Milliye'ye ita edilmiş ve Kuva-yı Milliye dahi mikdarı hatırımda kalmayan akçeyi Kuva-yı Muavene veznedarı ahz olunarak ba-bordro efrada tevzi' edildi. İşte sual buyurulan para efrada tevzi' olunan paradır. Bordro Kuva-yı Milliye tahrirat müdüriyeti masasından idi. Bordro bulunamaz ise paranın tevzi' edildiği ile isbat ettim ki bölük kâtibi Ahmed Efendi bazı efrada ihtiyaçlarına binaen para vermiş ve Aşçı Feyzullah Ağa dahi Ahmed Efendinin kefaletiyle yemin ita eylediklerinden maaşatı tevzi' olunduğu zamanlar işbu akçeler kat' olunarak verilmiş ve Aşçı Feyzullah Ağa'ya tarh olunan otuz (30) lira bu paradan tahsil edilmiş idi. Ve ahz olunan para Kuva-yı Muavene veznedarının defterine şerh verildi. Bundan maada Kuva-yı Muavene veznedarındaki mevcut akçe Ahiköy Kuva-yı Muavene efradına tevzi' edilmek üzere irsal edilecek idi. Gönderilip gönderilmediğini bilmiyorum. On yedi (17) liraya gelince bu akçe tarafımdan ahz olunarak Reis-i Sani Ragıb Bey'e teslim edildi. Ve Ragıb Bey dahi bu parayı kendi çekmecesine koydu. Ertesi günü o on yedi (17) liranın görülen lüzum üzerine Hamza Bey'in aldığı söylemişti. Artık bu ciheti Ragıb Bey'den sual edilsin. Hamza Bey'den bi'l-ahere alub almadığını bilmiyorum. Keyfiyyet bundan ibarettir. 24 Şubat 36 (1920)

Esbak Muğla Kuva-yı Milliye Tahrirat Müdürü Reji Muhasebecisi
Hüseyin Hüsnü

Belge 3:

Belge 4:

<i>Sıra Numarası</i>	<i>Rütbesi</i>	<i>Esâmi</i>	<i>Memleket</i>	<i>Vukuatı</i>	<i>İstihkakı</i>	
1	Kuva-yı Muavene Neferi	Ali oğlu M e h m e d Salih	Muğla	Âmedi 17 Temmuz 35 Eyyam 14	700	
2	Kuva-yı Muavene Neferi	Mehmed Çavuş oğlu Süleyman	Muğla	Bu dahi	700	
3	Kuva-yı Muavene Neferi	Hüseyin oğlu Haşim	Muğla	Bu dahi	700	
4	Kuva-yı Muavene Neferi	Çerkez Şükrü oğlu Hüseyin	Muğla	Bu dahi Eyyam 10	500	28 Temmuz 35'de kayd-ı terkin etmiştir.
5	Kuva-yı Muavene Neferi	Mehmed oğlu İsmail	Muğla	Bu dahi Eyyam 14	700	
6	Kuva-yı Muavene Neferi	Hüseyin oğlu Cafer	Muğla	Bu dahi	700	
7	Kuva-yı Muavene Neferi	Ali oğlu Ali	Muğla	Âmedi 15 Temmuz 35 Eyyam 16	800	
8	Kuva-yı Muavene Neferi	Halil İbrahim oğlu Osman	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	
9	Kuva-yı Muavene Neferi	Mehmet Efendi oğlu Hikmet	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 6	300	25 Temmuz 35'de kayd-ı terkin etmiştir.
10	Kuva-yı Muavene Neferi	Mehmed oğlu Mehmed	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	

<i>Sıra Numarası</i>	<i>Rütbesi</i>	<i>Esâmi</i>	<i>Memleket</i>	<i>Vukuatı</i>	<i>İstihkakı</i>	
11	Kuva-yı Muavene Neferi	Mehmed oğlu Ahmed	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	
12	Kuva-yı Muavene Neferi	Süleyman oğlu Şükrü	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	
13	Kuva-yı Muavene Neferi	Nazmi oğlu Cemal	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	
14	Kuva-yı Muavene Neferi	Mehmed Pehlivan oğlu Ali Rıza	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	
15	Kuva-yı Muavene Neferi	Hasan oğlu Tevfik	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	
16	Kuva-yı Muavene Neferi	Halil İbrahim oğlu Mehmed	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	
17	Kuva-yı Muavene Neferi	Salih oğlu Cemal	Muğla	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	
18		Kazım oğlu Hüseyin	Osmaniye	Âmedi 19 Temmuz 35 Eyyam 12	600	Firari 19 Temmuz 35
19		Yusuf oğlu Mustafa	Düğrek	Âmedi 18 Temmuz 35 Eyyam 12	700	
20		İsmail oğlu Şükrü	Muğla	Âmedi 17 Temmuz 35 Eyyam 8	400	Şubeye teslimi 25 Temmuz 35
21		Ali oğlu Sadeddin	Muğla	Âmedi 24 Temmuz 35 Eyyam 7	350	

<i>Sıra Numarası</i>	<i>Rütbesi</i>	<i>Esâmi</i>	<i>Memleket</i>	<i>Vukuatı</i>	<i>İstihkakı</i>	
22		Ali Hoca oğlu Tahir	Muğla	Âmedi 27 Temmuz 35 Eyyam 4	200	
					12350	

Beyanı

12350	22 Neferin Temmuz 35 (1919) gayesine kadar istihkakları
<u>3400</u>	Al'e'l-hesab [hesaba sayarak] suretiyle evvelce al-nub tevzi edilen
8950	

Muğla jandarma bölüğünde istihdam edilen Kuva-yı Muavene efradının yirmiiki (22) neferin Temmuz 35 (1919) istihkakları ber-mucib defter onikibinüçyüzelli (12350) kuruştan ibaret olup meblağ-ı mezkûrun efrad-ı merkumeye tevzi' edildiği tasdik kılınur. Ağustos 35 (1920)

İşbu cedvel sureti bölükte mahfuz olan tevzi' cedveline mutabıktır. 29 Mart 36 (1920)

Merkez Bölük Kumandanı namına Mehmed Tevfik

Bölük Katibi Ahmed Midhat

Belge 5:

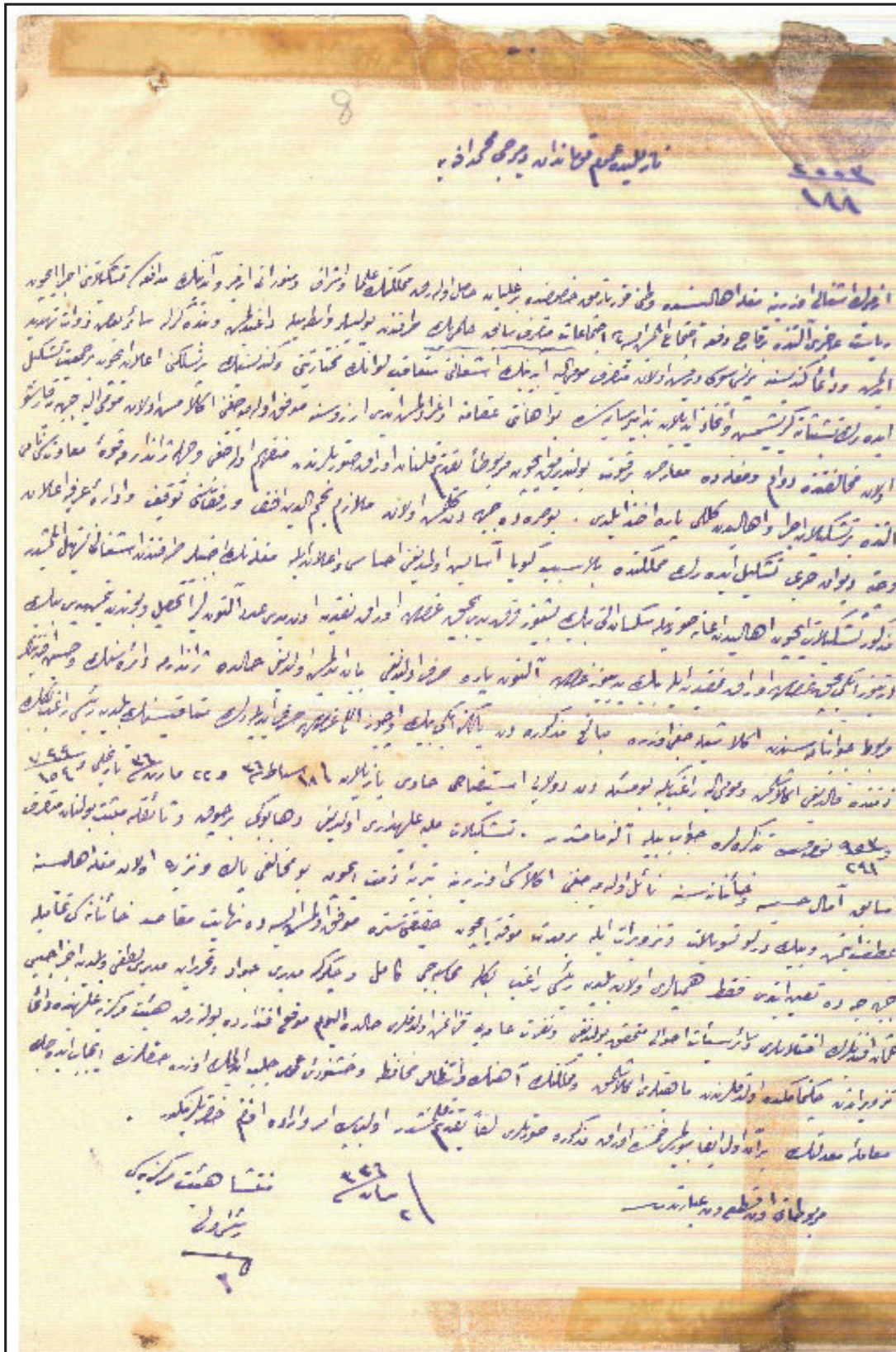
Nazilli’de Umum Kumandan Demirci Mehmed Efe’ye

2003/188

İzmir’in işgali üzerine Muğla ahalisinden vatani kurtarmak hususunda bir galeyana hâsıl olarak memleketin ulema ve eşraf ve münevveranı İzmir ve Aydın’ın müdafaası teşkilatına icra için riyaset-i aczi altında birkaç defa içtima eylemiş ise de içtimaât mutasarrıf-ı sabık Hilmi Bey tarafından polisler vasıtasıyla dağıtılmış ve bendenizle sair bazı zevat tehdid edilmiş ve daima kendisine prens süsü vermiş olan mutasarrıf-ı mumaileyh Aydın’ın işgalini müteakib livanın muhtariyetini ve kendisinin prensliğini ilan için bir cemiyet teşkil ederek teşebbüsata girişmiş ve ittihaz [kabul edilmiş] edilen tedabir sayesinde bu ihaneti akamete uğratılmış idi. Arzusuna muvaffak olamayacağını anlamış olan mumaileyh cepheye karşı olan muhalefetine devam ve Muğla’da muâriz [karşı gelen] bir kuvvet bulundurmak için merbuten [bağlanmış] takdim kılınan evrak suretlerinden münfahim [anlaşılan] olacağı vechle Jandarma Kuva-yı Muavenesi namı altında bir teşkilat icra e ahalden külli para ahz eyledi. Bu sırada cepheden gelmiş olan mülazım Necmeddin Efendi ve rüfekasını tevkif ve idare-yi örfiye ilan ve hatta divan-ı harbi teşkil ederek memlekette bila-sebeb güya asayiş olmadığı ihsas ve ilan ile Muğla’nın ecnebiler tarafından işgalini te’hil [layık] eylemiştir. Mezkûr teşkilat için ahalden iane suretiyle seksenaltıbinbeşyüzkırkyedi buçuk (86547,5) kuruş evrak-ı nakdiye on yedi (17) aded altın lira tahsil ve bundan yetmişyedibindörtüyükü buçuk (77402,5) kuruş evrak-ı nakdiye ile binyediyüz (1700) kuruş altın para sarf olunduğu beyan edilmiş olduğu halde Jandarma dairesinin ve Hüseyin Efendi’nin merbut cevabnamesinden anlaşılacağı üzere mebaliğ-i mezkureden yalnız ikibinüçyüzelli (2350) kuruş sarf edilerek mütebâkisinin Belediye Reisi Ragıb Bey’in zımmetinde kaldığı anlaşılmış ve mumaileyh Ragıb Bey’e bu meseleden dolayı istifası havi yazılan 18 Şubat 36 (18 Şubat 1920) ve 22 Mart 36 (22 Mart 1920) tarihli ve 744/154 ve 953/241 numrolu tezkerelere cevap bile alınamamıştır. Teşkilat-ı Milliye aleyhdar olduğu daha bu gibi birçok vesaike müsebbet [tespit olunmuş] bulunan mutasarrıf-ı sabık âmal-ı hasise ve hainânesine nail olamayacağını anlaması üzerine tebriye-i zimmet [zimmetinde hükümet parası olmadığını ispat etmek] için bu muhalifi pak ve nezih olan Muğla ahalisine atf etmiş ve bin türlü tesvilât [aldatma] ve tezvirât [yalan-dolan] ile bir müddet-i muvakkate için hakikati setre muvaffak olmuş ise de

nihayet makasid-i hainesi tamamıyla cephece de tayin etti. Fakat hem-pâları olan Belediye Reisi Ragıb Bey'le muhasebeci Kamil ve Çekirge Müdürü Cevad ve Tahrirat Müdürü Lütfi ve Belediye Eczacısı Osman Efendilerin ihtilasları [para çalma] vesair seyyiât [suçlar, günahlar, kötülükler] ahvali mütehakkık bulunduğu ve nefret-i ammeyi kazanmış oldukları halde el-yevm mevki-i iktidarda bulunarak heyet-i merkeziye aleyhinde daima tezvıratdan çekinmemekte olduklarından mahiyetleri anlaşılmak ve memleketinin ahenk ve intizamı muhafaza ve hoşnud-u umumi celb edilmek üzere haklarında icab edecek muamele-yi ma'deletin [adalet] bir an evvel ifa buyurulması zımminde evrak-ı mezkure suretleri leffen takdim kılınmıştır. Ol babda emr ve irade efendim hazretlerindir. 2 Nisan 336 (1920) Merbutâtı [ekli] on kıtadan ibarettir. Menteşe Heyet-i Merkeziye Reis-i Evveli

Belge 5:

Belge 6:

Muğla'nın Kara Mehmed Mahallesinden Hacı İstanbullu oğlu Ali Hafız'ın zabt edilen ifade-i evveliyesidir (varakasıdır)

İsmin Nedir, pederin ismi nedir, kaç yaşındasın, nerelisin. Mücerred <i>mi, müteebhil misin?</i>	İsmim Ali Hafız'dır. Pederimin ismi Mehmed'dir. 1316 (1900/01) tevellüdlüyüm. Muğlalıyım. Bekârım.
<i>Mukaddema Kuva-yı Milliye tarafından namınıza ne kadar para tarh edilmiş, miktarı nereye teslim ettiniz, makbuzunuz var mıdır?</i>	Mukaddema Kuva-yı Milliye heyeti tarafından namıma yirmibeş (25) lira tarh edilmiştir. Bu tarh edilen yirmibeş (25) lirayı Hacı Hafız Sabri Efendi'ye teslim ettim.
<i>Parayı teslim ettiğin zaman ne için makbuz almadın, sebebini izah et.</i>	Makbuzu vermediği için almadım.
Şimdi vezneye yatırmış olduğun yirmibeş (25) lirayı vezneye kim teslim etti. Şimdi yatırılan yirmibeş (25) lirayı Hafız Sabri Efendi vezneye teslim ederken kimler gördü.	Muğlalı Berber Hafız oğlu Hafız Süleyman Efendi gördü. Başka kimsenin gördüğünü bilmiyorum.
<i>Başka bir diyeceğiniz var mıdır? İfadeniz doğru ise tasdik ediniz.</i>	İfadem doğrudur. Başka diyeceğim yoktur. İfademim imza ederim. Ali Hafız

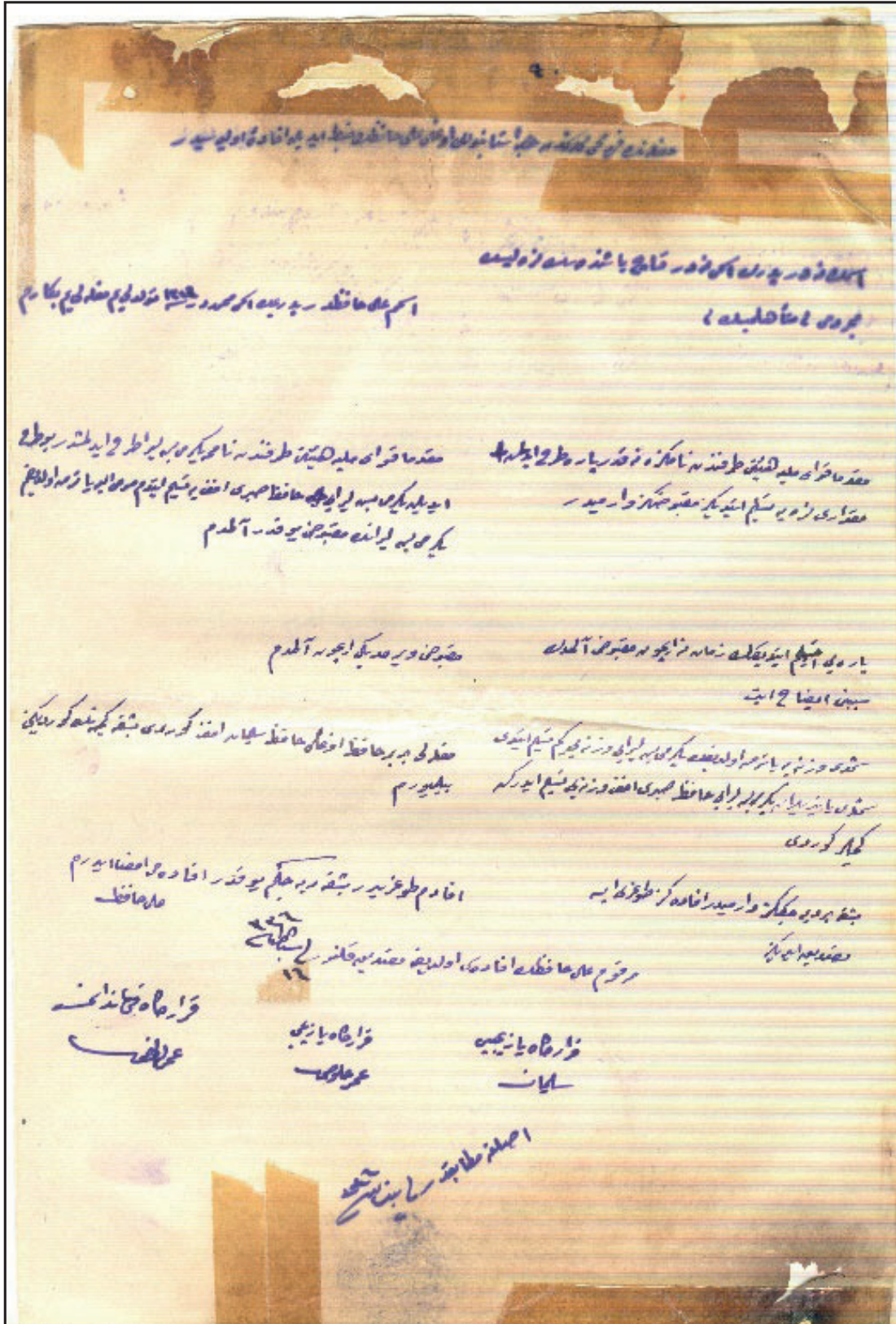
Merkum Ali Hafız'ın İfadesi olduğu tasdik kılınır. 16 Şubat 336 (16 Şubat 1920)

Karargâh Yazıcısı Süleyman, Karargâh Yazıcısı Ömer Hulusi, Karargâh Kumandanı Ömer Lütfi

Aslına Mutabıktır. 2 Nisan 336 (2 Nisan 1920)

Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti Heyet-i Merkeziyesi (mühür)

Belge 6:

Belge 7:

2009/ 190

Nazilli'de Umum Kumandan Demirci Mehmed Efe'ye⁶

Heyet-i Sabıka veznedarı Sabri Efendi'nin 3 Kanun-ı Evvel 335 (3 Aralık 1919) tarihli zabıt varakasında muharrer olduğu vechle devr edilen paradan başka üzerinde heyet-i milliyeye aid para bulunmadığı beyan eylemiş olduğu 17 Şubat 36 (1920) tarihli zabıt varakasından ve cevabnamesinden anlaşılacağı vechle Muğlalı Çelebi oğlu Hafız Süleyman'dan tahsil edildiği yirmibei (25 lirayı vezneye kayd etmeyerek ketm eylediği [gizlediği] ve reis-i sabık Ragıb Bey'de 17 Teşrin-i Sani 335 (17 Kasım 1919) tarihli zabıt varakasından münderiç olduğu vechle devr etmiş olduğu mebalığden başka heyet-i milliyeye ait para bulunmadığını söylemiş iken rüyet edilen muhasebesi neticesinde onaltıbin (16000) küsur guruşun⁷ zımmetinde bulunduğu anlaşılmalı olduğundan mebalığ-i mezkureyi tesviyeye [ödeme] mecbu olmuş ve veznedar Hafız Sabri Efendi Fethiye'ye azimet eylediği sırada vuku' bulacak mesarifat için dörtyüz (400) küsur lira reis-i mumaileyhe bırakmış olduğu halde mumaileyh Ragıb Bey'in Nazilli'ye götürmüş olduğu mebalığden bin (1000) küsur lirasını nezdinde alıkoyarak Muğla'ya avdet etmiş ve Muğla'ya vürudundan heyet-i lâhikeye [son, yeni] devrien kadar aradan epeyce müddet geçmiş ve o sırada Hafız Sabri Efendi Muğla'da bulunduğu halde vezneye teslim etmeyerek mezkûr bin (1000) küsur lirayı esna-yı devride muhasebesini müteakib teslim eylemiştir. Üzerinde böyle tul-u müddet alıkoymasını esbabı sorulduktaki belediye veznesine emaneten bırakmış olduğunu ifade eylemiş ise de belediye veznedarı mebalığ-i mezkûrun emanet defterine kayd edilmeyüb adi el defterinde bulunduğu ifade eylemiş ve heyet-i milliyeye veznedarı Muğla'da mevcut iken belediye veznesine teslim ettirilmesi ve cep defterinde mukayyed bulunması sümme't-tedarik [tedarikten sonra, iş olduktan sonra düşünülmüş, uydurulmuş] bir tedbirden ibaret olub mebalığ-i mezkureyi ketm [gizlemek] maksadıyla alıkoyarak gayr-i memul [umulmadık] olan sükutları [düşme, büyük bir vazifeden ayrılma] üzerine rüyet edilen hesap neticesinde meydana çıkan mezkur parayı o gün belediye veznedarına telsi eylediğine delalet etmekte bulunduğu ma'ruzdur. Efendim. 2 Nisan 336 (1920) Merbûtu [eki] ondört (14) kıtadır.

Menteşe Heyet-i Merkeziye Reis-i Evveli Cemal

Heyet-i Merkeziye riyaset-i aliyyesine 7 Nisan 36 (1920)

Umum Kumandan Demirci Mehmed Efe Mührü

6 Bu metnin aynısı "Çine'de Cenub Mıntıkası Kumandanı" başlığı ile Yörük Ali Efe'ye gönderilmiştir.

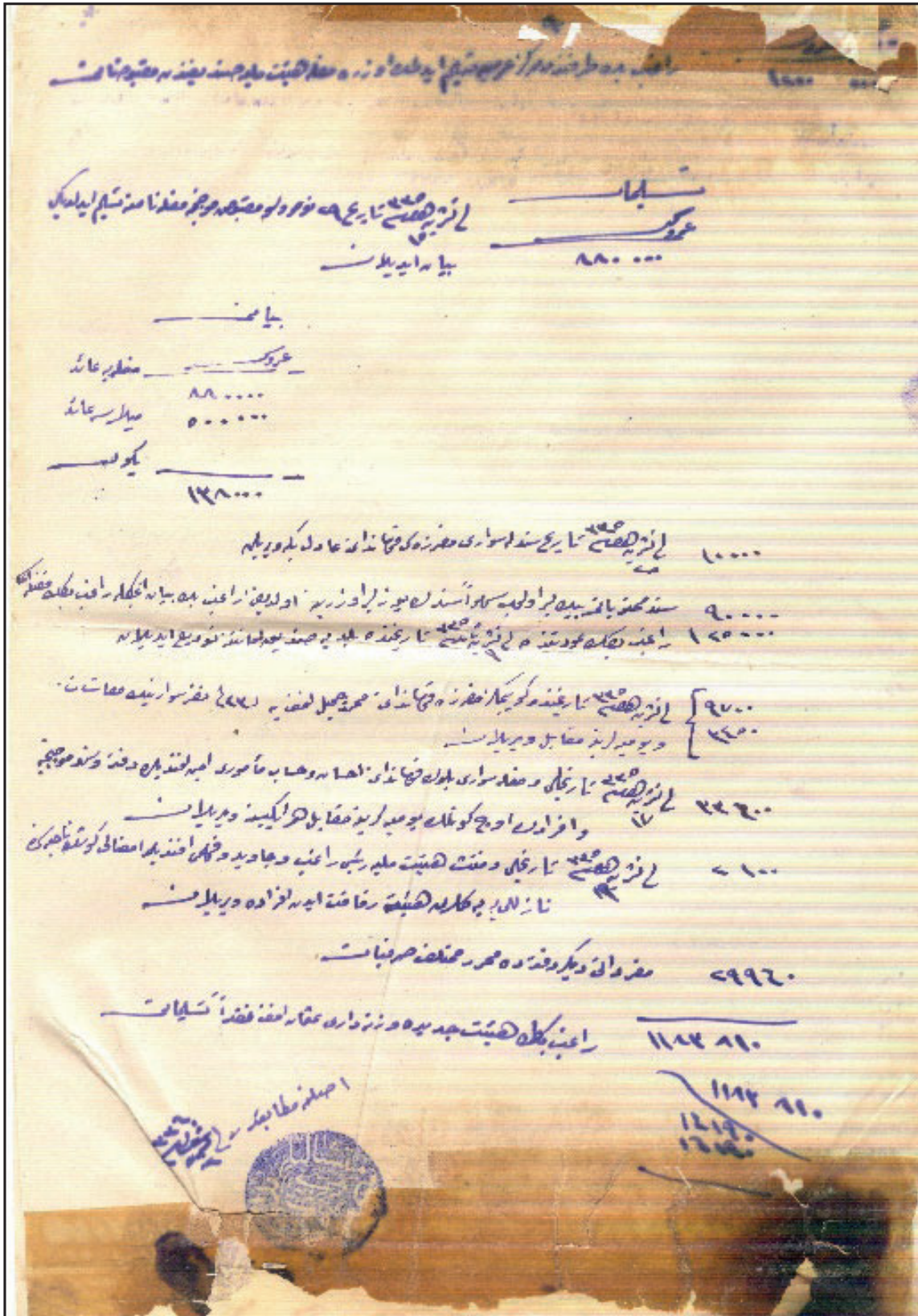
7 Yörük Ali Efe'ye gönderilen metinde altıbin (6000) kuruş olarak yazılmış.

Belge 8:

	Guruş
Ragıp Bey tarafından merkez-i umumiyyeye teslim edilmek üzere Muğla Heyet-i Milliye sandığından makbuzatı	1200 000
	Teslimat Guruş
15 Teşrin-i Evvel 35 (15 Ekim 1919) tarih 29 numrolu makbuz mucibince Muğla namına teslim edildiği beyan edilen	880 000
	Beyanı
	Guruş
Muğla'ya aid	880 000
Milas'a aid	<u>500 000</u>
Yekûn	1380 000
25 Teşrin-i Evvel 335 (25 Ekim 1919) tarih senedle süvari müfrezesi kumandanı Adil Bey'e verilen	10000
Sened muhteviyatı bin (1000) lira olup sehven senedin 100 (yüz) lira üzerine olduğunu Ragıp Bey beyan etmekle Ragıp Bey'in fazla iddiası	90000
Ragıp Bey'in avdetinde 9 Teşrin-i Sani 335 (9 Kasım 1919) tarihinde belediye sanduk emanetine tevdi' edilen	125000
Teşrin-i Evvel 335 (Ekim 1919) tarihinde Köyceğiz müfreze kumandanı Mehmed Cemil Efendi'ye (23) nefer süvarinin maaşat ve yevmiyelerine mukabil verilen	9700 3450
18 Teşrin-i Evvel 335 (18 Ekim 1919) tarihli ve Muğla süvari bölük kumandanı İhsan ve hesap memuru Emin Efendi'lere defter ve sened mucibince ve efradın üç günlük yevmiyelerine mukabil her ikisine verilen	33600
19 Teşrin-i Evvel 335 (19 Ekim 1919) tarihli ve Menteşe Heyet-i Milliye reisi Ragıp ve Cavid ve Fehmi Efendiler imzalı Köşk nahiyesinden Nazilli'ye gelen heyete refakat eden efrada verilen	2100
Müfredatı diğer defterde muharrer muhtelif sarfiyât	29960
Ragıp Bey'in heyet-i cedide veznedarı Osman Efendi nakden teslimatı	1183810
	1183810
	16190
	16190

Nisan 336 (1920) Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti Heyet-i Merkeziyesi (mühür)

Belge 8:

Belge 9:

Emanet Suretiyle Belediye Sandık Emini Mehmed Efendi'ye teslim olunan paranın hesabı

<i>Makbuzat</i>		
16580	Evrak-ı Nakdiye	Kasadan Verilen
3420	Lira-yı Osmani aded 9 Beheri 380	
76000	Lira-yı Osmani aded 200 Beheri 380	
<i>96000</i>		
5000	Kasab Abdal oğlundan alınan	
<i>101000</i>		
125000	Evrak-ı Nakdiye	
<i>226000</i>		

<i>Medfuât</i> <i>[Sarfedilmiş Paralar]</i>	
Guruş	
300	Muhabere memuru Mehmed Efendi'ye verilen
280	Muğlalı İşçi Mustafa Çavuş'a
500	Postacı Hacı Süleyman
7800	Efrad yevmiyesi
2000	Cemal Efendi'nin Maaşı
1000	Nakliye ücreti. Arabacı Halil İbrahim'e verilen
1230	Kereste esmanı [bedel] Mestan Efendi'ye
5100	Efrad yevmiyesi
500	Hasta nakliye ücreti
2500	Marmaristen gelen üç ihtiyat zabiti
1513.20	Yerkesikten Muğla'ya buğday nakliye ücreti
1500	Karabörtlen'den Muğla'ya buğday nakliye ücreti
1000	Cepheden mecruh gelen Mehmed çavuş'a ikramiye
7550	Efrad yevmiyesi
12000	Cepheye der-dest sevk olan ihtiyat zabitanına verilen
<i>44773.20</i>	

Reis-i sabık Ragıp Bey'in süvari müfrezesi kumandanı Cavid Bey'e maaşât ve mesarifâta mukabil bin (1000) liralık evrak-ı nakdiye ita olunduğu ve ol babdaki senedin sehven yüz (100) lira olarak tahrir kılındığı tahkikat-ı ahire ve muhaberat-ı vâkıa ile anlaşılmağa işbu mahale şerh verildi. 13 Kanun-u Sani 36 (13 Ocak 1920)

Reis-i Sani Ahmed Nuri

Reis-i Evvel Cemal

Müdafaa-ı Milliye reisi Ragıp Bey'in Nazilli'ye teslim etmek üzere Muğla Heyet-i Milliye veznesinden ahz etmiş olduğu onikibin (12000) liranın hesabı rüyet edilerek meblağ-ı mezkureden sekizyüzseksenbin (880000) guruş balada gösterildiği vechle 15 Teşrin-i Evvel 335 (15 Ekim 1919) tarihli senede mucibince Nazilli veznesine teslim üçyüzüçbinsekizyüzon (303810) guruşunu irae ettiği makbuz ve senedat mucibince sarf ve yüzyirmibeşbin (125000) guruş ve 9 Teşrin-i Sani 35 (9 Kasım 1919) tarihinde belediye sandık emanetine tevdi' eylediği ve şu kadar ki mezkur makbuzat meyanında 25 Teşrin-i Evvel 335 (25 Ekim 1919) tarihli senedatla süvari kumandanı Cavid Bey'e bin (1000) lira tevdi' eylediğini beyan eylemiş ise de mezkur senette yüz (100) lira münderiç bulunduğu görülmüş olduğundan vuku' bulan istizaha cevaben senede sehviyyât olduğunu iddia eylemiştir. Bu cihet bi'l-ahire tahkik edilmek üzere sandık emini Mehmed Efendi'ye celb edilerek sual edildiğinde tarih-i mezkurda Ragıp Bey tarafından kendisine ol-mikdar mebaligemanetentevdi' edildiği ve lede'l-istizah mebalig-i mezkureyi yevmiye defterine emanet hesabına kayıd etmeyüb hususi bir deftere derc eylediğini ifade eylemiştir. Ayrıca tanzim edilen defterde irae edildiği vechle Ragıp Bey'in makbuzatından Nazilli veznesine teslimatıyla sarfiyatı ve belediye sandık emanetine tevdi'atı yekûnu bi't-tenzil onaltıbinyüzdoksan (16190) guruş Ragıp Bey yedinde kalmadığı anlaşılmiştir. Mezkûr onaltıbinyüzdoksan (16190) guruşun ve belediye sandık emini Mehmed Efendi'nin de kendisinde emanet bulunan yüzyirmibeşbin (125000) guruş heyet-i cedide veznedarı tüccarândan Osman Efendi'ye huzurumuzda teslim etmiştir. Dünkü gün tanzim edilen zabıt varakasında münderiç olduğu vechle Ragıp Bey'in Hafız Sabri Efendi'nin Fethiye'ye harekâtı esnasında belediye sandık emini Mehmed Efendi'ye vuku' bulacak sarfiyata mukabil ikiyüzdoksan (290) aded altın lira ile ikiyüz (200) aded yüzlük evrak-ı nakdiye teslim eylediğini ifade eylemiş olmasına binâen bu cihet hazır bulunan mumaiyleh Mehmed Efendi'den el-istizah Hafız Sabri Efendi kendisine beheri evrak-ı nakdiye ile üçyüzseksen (380) guruş hesabıyla yetmişdokuzbindörtüzyirmi (79420) guruş kıymetinde ikiyüzdokuz (209) aded altın ile onaltıbinbeşyüzseksen (16580) guruş evrak-ı nakdiye ki ceman doksanaltıbin (96000) guruş 9 Teşrin-i Sani 35 (9 Kasım 1919) tarihinde teslim eylediğini ve muahharen Kasan Abdal oğlu Halil

İbrahim'den tahhüdü olan beşbin (5000) guruşun bi't-tahsil muvakkat ve adi makbuz mukabilinde kendisine tevdi' edildiğini ve mebaliğ-i mezkureden mevcut senedat mucibince kırkdörtbinyediyüzyetmişüç buçuk (44773,5) guruş sarf edilüb mütebaki yüzkırk buçuğu (140,5) altın lira ve mütebakisi banknot olmak üzere ellialtıbinikiyüzyirmialtı buçuk (56226,5) nezdinde kaldığını beyan ve mebaliğ-i mezkureyi de bi'l-umum senedat ile heyet huzurunda aynen ve tamamen veznedara devr ve teslim etmiş olmağla işbu zabıt varakası nüshateyn olarak bi't-tanzim imza kılındı. 17 Teşrin-i Sani 335 (17 Kasım 1919)

Reis Mehmed Hilmi, Reis-i sabık Mehmed Ragıb, Aza Mehmed Cemal, Aza Abdurrahman, Aza Hamdi, Aza İsmail Hakkı, Veznedar Osman 2 Nisan 336 (1920)

Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti Heyet-i Merkeziyesi (mühür)

	<i>Guruş</i>	
	2500	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince mülazım-ı Evvel Mehmed Efendi'ye Teşrin-i Evvel (Ekim) maaşı olarak verilen
	2000	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Mülazım-ı Sani Ragıb Efendi'ye Teşrin-i Evvel (Ekim) maaşı olarak verilen
	2000	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Mülazım-ı Sani Kazım Efendi'ye Teşrin-i Evvel (Ekim) maaşı olarak verilen
	2000	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Mülazım-ı Sani Kazım Efendi'ye Teşrin-i Evvel (Ekim) maaşı olarak verilen
	1000	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince süvari müfrezesinden Arab Hüseyin Çavuşa bir maaşa mukabil verilen
	1000	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince ser çavuş Hasan Çavuşun Teşrin-i Evvel (Ekim) maaşı
	750	20 Teşrin-i Evvel 35 (20 Ekim 1919) tarihli sened mucibince mülazım Kazım Efendi'ye avans olarak verilen
	1200	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Nalband Mustafa'ya nal bedeli olarak
	100	18 Teşrin-i Evvel 35 (18 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Nazilli'de kırtasiyecisi Hüsnü Efendi'den alınan kırtasiye bedeli
	60	17 Teşrin-i Evvel 35 (17 Ekim 1919) tarihli sened mucibince eğer takımı masrafı olarak bölük kumandanı İhsan bey'e verilen
	750	20 Teşrin-i Evvel 35 (20 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Nazilli Çilingir Mustafa oğlu Ali'den alınan esmanı

100 lira avans hali olan senetleri Nazilli heyetin- ce mu- saddak [tasdik olmuş olan] olan	400	17 Teşrin-i Evvel 35 (17 Ekim 1919) tarihli sened mucibince müfreze kırtasiyesine sarf edilmek üzere süvari hesap memuru Emin efendi'den mülazım-ı evvel Mehmed Bey'in aldığı
	1440	20 Teşrin-i Evvel 35 (20 Ekim 1919) tarihli sened mucibince keçeçi Bahri'den alınan 16 adet terlik keçesi esmanı
	450	20 Teşrin-i Evvel 35 (20 Ekim 1919) tarihli sened mucibince urgancı Emin Ustadan alınan 15 adet yem torbası bedeli
	1190	20 Teşrin-i Evvel 35 (20 Ekim 1919) tarihli sened mucibince saraç ustası İzmirli Ali'den alınan 6 adet ve 4 çift vesaire bedeli
	400	20 Teşrin-i Evvel 35 (20 Ekim 1919) tarihli sened mucibince urgancı Hacı Ahmed'ten alınan 10 adet kolan bedeli
	125	20 Teşrin-i Evvel 35 (20 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Tahir Hocadan alınan on adet bedeli
	1050	16 Teşrin-i Evvel 35 (16 Ekim 1919) tarihli sened mucibince keçeçi Bahri'den alınan 16 adet terlik keçesi esmanı
	247, 20	16 Teşrin-i Evvel 35 (16 Ekim 1919) tarihli sened mucibince urgancı Tahir Hocadan alınan 11 adet yular esmanı
	450	16 Teşrin-i Evvel 35 (16 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Çilingir Usta Ali'den alınan otuz adet kasa esmanı
	800	16 Teşrin-i Evvel 35 (16 Ekim 1919) tarihli sened mucibince tüccardan Ahmed Rüşdi'den alınan 15 adet saman torbası esmanı
	1030	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince havutçu molla Mehmed oğlu Nuri 32 yem torbası beş adet urgan bir adet saman torbası esmanı verilen mülazım-ı evvel Hamdi'ye verilen
	2000	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Aydın mekteb-i Sultani muallimlerinden Gümülcineli Esad Efendi'ye verilen mükâfat-ı nakdi
	1500	14 Teşrin-i Evvel 35 (14 Ekim 1919) tarihli sened mucibince Dalama'da mevaşi ve mekulâta sarf olunan reis Ragıb ve müftü Mehmed ve Cavid Efendilere sened mucibince
	2250	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince müdafaa-yı milliye reisi Ragıb Bey emriyle süvari bölüğünden müfrez yedi neferin yemek bedeli
	29460	
	500	13 Teşrin-i Evvel 35 (13 Ekim 1919) tarihli sened mucibince müftü Mehmed Zeki Efendi'nin harcırahına mahsuben kendisine bila-sened verilen
	29960	

Belge 10:

Muğla Müdafaa-yı Vatan Cemiyeti karargâh efradında bulunan Ulalı Ali Çavuş'un müsteciri bulunduğu Yağcılar Hanı'nda kendi işiyle meşgul olduğu halde yoklama cedveline idhal edilerek yevmiye verilmekte bulunduğu istihbar kılınmış olmasına mebni şehri halin ondokuzuncu (19) Çarşamba gecesi saat dört raddelerinde merhum Ali Çavuş hanında daireye bi'l-celb heyet huzurunda isticvab [sorgu] edildikte kendisinin iki mah mukaddem taht-ı silaha alınarak karargahta alıkonularak birkaç gün karargahta istihdam edildikten sonra karargah hayvanlarını kendi hanında bilâ-ücret nezaret eylemek üzere müsaade edildiği ve o zamandan beri hem kendi hanında umurunu rüyet ve hem de karargah hayvanlarını nezaret eylemekte olduğundan karargahta bulunmadığı ve lede'l-istizah gerek karargahta bulunduğu birkaç gün zarfında ve gerek hana müsaade edildikçe şimdiye değin kendisine yevmiye i'ta edilmediğini ve yevmiyelerin askere Hacı Şahin oğlu Ali Çavuş tarafından tevdi' ediliyorsa da kendi yevmiyesinin kimin tarafından alınmakta olduğunu bilmediğini ifade eylemiş olmağla işbu zabıt varakası bi't-tanzim imza ve temhir kılındı. 18/19 Teşrin-ı Sani 35 (18/19 Kasım 1919) Osman, Hakkı, Hafız Mehmed, Hamdi, Ahmed Hamdi, Mehmed Hilmi, Cemal, Ulalı Ali Çavuş, Hacı Hakkı, Şerif 2 Nisan 336 (1920)

Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti Heyet-i Merkeziyesi (mühür)

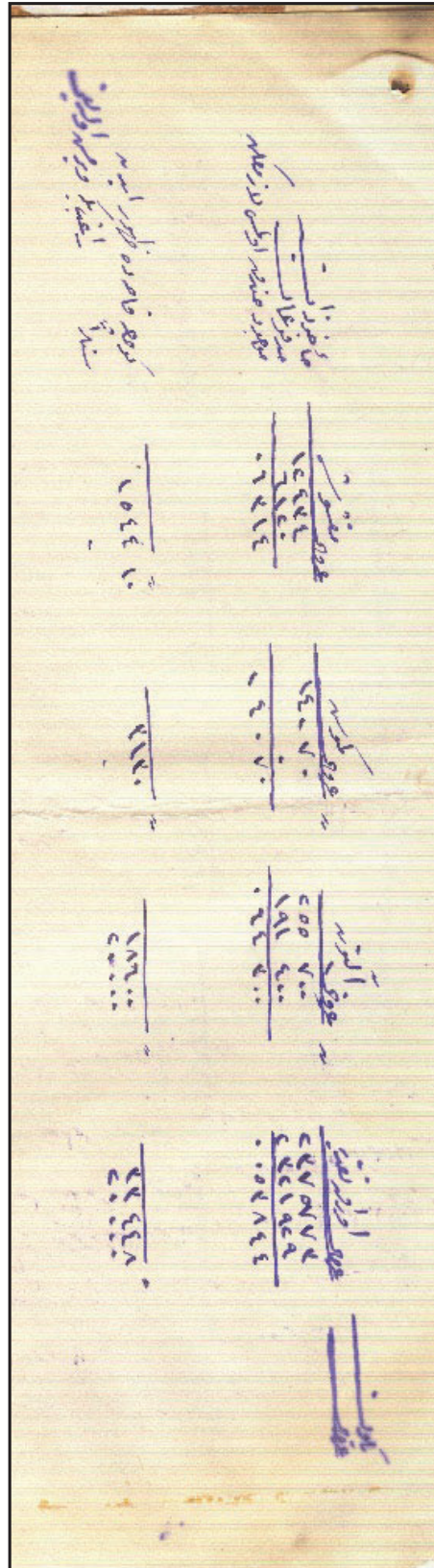
	<i>Evrak-ı Nakdiye Gurusu</i>	<i>Altun / Gurusu</i>	<i>Gümüş Gurusu</i>	<i>Mağuşe [karışık, saf olmayan] Gurusu</i>
Me'hûzât [alınan para ve bu paranın defterde yazıldığı hane]	2375773	255700	14070	12434
Medfûât [verilmiş paralar ve hesap defterinde kaydedildiği hane]	2321929	191400		6120
Mevcud Sandıkta olması gereken	53844	64300	14070	6314
Küçük kasada zuhur iden	33448	18600	3130	1544. 10
Seneden Ragıb Bey'e vermiş olduğu	20000	20000		

Heyet-i Milliye veznedarı Hafız Sabri Efendi'nin dünkü gün Fethiye'den avdet eylemiş olmasına binâen bugün öğleden sonra mumaileyh heyet-i milliye dairesine bi'l-celb hesabâtının tedkikine mübaşeret olundu. Yevmiye defterinin me'hûzât hanesinde ikimilyonüçyüzyetmişbeşbinyedi üzyetmişüç guruşluk evrak-ı nakdiye, ikiyüzellibeşbinyedi üzy guruş altın, ondörtbinyetmiş guruş gümüş, onikibindörtüzyotuzdört guruş mağşuşe ve medfûât sahifesine de ikimilyonüçyüzyirmibirbindokuzyüzyirmidokuz guruş evrak-ı nakdiye, yüzdoksanbirbindörtüzy guruş altın ve altıbinüzyirmi guruş mağşuşe mukayyed olduğu görülmüş olmağla medfûât yekûnu me'hûzât yekûnundan lede'l-tenzil elliüçbinsekizyüzkırkdört guruş evrak-ı nakdiye ve altmışdörtbinüçyüzy guruş altın ve ondörtbinyetmiş guruş gümüş ve altıbinüçyüzyondört guruş mağşuşe mevcud-u sandık olması lazım geleceği anlaşılmıştır. Ba'dehu mühürlü bulunan heyet-i milliye dairesindeki küçük kasa küşad edilerek mevcudu otuzüçbindörtüzykırkseki guruşluk otuz guruşu Osmanlı bir frangı dokuz guruş itibariyle mütebakisi İtalyan banknotu olmak üzere evrak-ı nakdiye onsekizbinaltıyüzy guruş altın ve üçbinyüzotuz guruş gümüş ve binbeşyüzkırkdört guruş on para nikel ve sekizlik zuhur eylemiş ve ()⁸ tarihli münderiç olduğu vechle Fethiye'ye azimet eylediği sırada Ragıb Bey'e teslim etmiş olduğu ikiyüz aded altın lira ile ikiyüz aded kağıt lirayı havi makbuzu nakid makamında ibraz etmiş ve mütebaki üçyüzdoksanaltı guruş evrak-ı nakdiye yirmibeşbinyedi üzy guruş altın, onbindokuzyüzkırk guruş gümüş ve dörtbinyedi üzyaltmışdokuz guruş otuz paranın da küçük kasanın adem-i müsaadesine binaen heyetin malumatı tahtında kıraathanedeki kendi kasasından mevcut olduğunu ve defter hanesinde başka me'hûzât ve sarfiyatı olmayub ancak Hacı Kirazzade Hakkı Efendi'nin vermesi lazım gelen iki yüz liraya mukabil yüzonbeş lira teslim etmiş olduğundan mütebaki seksenbeş lirayı da i'tâ eylediğinden makbuzu imlâ ve deftere kayd edilmek üzere mezkur yüzonbeş liranın emaneten alındığını ifade eylemiş olmağla nukud-u mevcude ile senedat tekrar küçük kasaya vaz' edilerek Hafız Sabri Efendi tarafından kilitleyerek anahtarı kendisi almış ve kıraathanedeki kasada mevcut eden mebalîğ-ı mezkure dairede ki küçük kasaya vaz' edilmek üzere heyetten Mehmed Hilmi Efendi ile Hakkı Efendi Hafız Sabri Efendi'ye tevfikân mahall-i mezkure i'zâm edilmiş ve tamam-ı zuhur eden büyük kasa mevcudu küçük kasaya vaz' edilerek anahtarı Hafız Sabri Efendi tarafından alınmış olmağla tedkikat bi'l-ahere icra edilmek üzere ve vaktin adem-i müsaadesine binaen şimdiye kadar cereyan eden muameleyi muntazamın işbu zabıt varakası bi't-tanzim imza kılındı. 3 Kanun-u Evvel 35 (3 Aralık 1919) Sabık Veznedar Mehmed Sabri, Aza Mehmed Hilmi, Aza Hamdi, Aza Hacı Hakkı, Aza Şerif, Reis-i sani Ahmed Nuri, Reis-i Evvel Cemal 2 Nisan 336 (1920)

Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti Heyet-i Merkeziyesi (mühür)

8 Tarih kısmı boş bırakılmış.

Belge 10:

Extended Abstract

During the Turkish War of Independence, Muğla stood out as an important center of resistance. During this period, the people of Muğla and local leaders united to form organizations such as the Kuva-yı Milliye (National Forces) and the Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti (Menteşe Defense of the Homeland Society). The region's resistance was primarily triggered by Italy's ambitions to occupy the area and Greece's landing in İzmir following the Armistice of Mudros.

The Muğla Kuva-yı Milliyesi was established by local militias with the support of the public after the collapse of the 57th Infantry Division. Key figures like Giritli Zekai Bey, Faik Bey, and Ulalı İdris took leadership roles in organizing the resistance, gathering weapons and funds, and mobilizing the population. However, the movement encountered significant challenges. The lack of support from the local notables and perceptions that the Kuvva-yı Milliye was affiliated with the Committee of Union and Progress (CUP) or aligned with Enver Pasha created divisions and internal tensions.

The Menteşeliler Müdafaa-i Vatan Cemiyeti was founded under the leadership of Muğla's mayor, Ragıp Bey, to coordinate resistance efforts. Following the occupation of İzmir, meetings were held where the people of Muğla vowed to defend their homeland. These gatherings led to the organization of the first armed militia forces. These movements became the foundation of the resistance in Muğla, eventually consolidating to form the central resistance in the region. However, ideological differences among local leaders and mistrust between the populace and the elite posed obstacles to the effectiveness of the resistance.

This resistance movement, prominently led by *efes* (local guerilla leaders) and local militias, occasionally lacked military discipline, leading to tensions among leaders. Issues surrounding the distribution of resources and allegations of misconduct further hampered the resistance efforts. Documents from the period provide insight into the financial and administrative operations of the time, shedding light on the challenges of that era.

Records covering the years 1919-1920 highlight deficiencies and irregularities in financial transactions. For instance, some of the funds collected were either not recorded or misused, which undermined public trust in the Kuvva-yı Milliye movement. Audits conducted within the Muğla Heyeti Milliyesi (Muğla National Delegation) revealed instances of funds being improperly utilized and unaccounted for. Allegations of corruption included embezzlement of money collected from the public, breaches of military discipline, and unnecessary expenditures.

The individuals involved in Muğla's resistance against occupation and their actions, when analyzed through the lens of historical documents, reveal the extent of the financial and legal challenges they faced. The financial records from the period highlight the difficulties in the efficient use of resources and their impact on the resistance effort. Additionally, conflicts among local leaders and declining public support for the Kuvva-yı Milliye emerged as significant factors limiting the organizational strength of the resistance movement. These tensions not only affected morale but also weakened the overall coordination necessary for effective resistance.

Documents reveal significant issues in the collection, distribution, and use of financial resources by the Muğla Kuvâ-yı Milliyesi. Specifically, problems such as unrecorded revenues in daily ledgers, off-the-books expenditures, and allegations of embezzlement by certain individuals created trust issues within the financial structure of the movement.

Disagreements among regional leaders regarding financial management and accountability further exacerbated these issues. This discord weakened public trust in the Kuvâ-yı Milliye, undermining its credibility and effectiveness as a resistance organization. Prominent accusations of corruption were directed at figures such as Ragıp Bey, Hüseyin Efendi, and other local administrators. For example, discrepancies in the records of gold and money delivered necessitated legal investigations, pointing to severe lapses in financial transparency.

The documents provide concrete evidence of the financial management and organizational structure of the time. Notably, records of financial transactions between July 23 and September 4, 1919, detail payments made to gendarmerie forces and frontline personnel. These records offer a glimpse into the financial flows during this period, illustrating both the scale of operations and the challenges in maintaining accountability within the resistance movement.